ביאור בדרך אפשר

הכוונה ל״אחד המנוי״ בסדרה של מספרים כך שאחרי האחד ממשיכים למנות שניים, שלושה והלאה, אלא ״אחד״ במובן של אחד ויחיד ואין בלתו. **וּכְלָלוּת הַחִלּוּק** ההבדל **בֵּין ב׳ הָאוֹפַנִּים הַנַּ״ל בְּעִנְיַן הַמִּסְפָּר (מִסְפָּר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ חִסָּרוֹן** כי אין בו את ענין הביטול אינו סמוי מן העין, **וּמִסְפָּר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מַעֲלָה** בגלל הביטול והקשר שלו עם מה שלמעלה מהמספר), **הוּא עַל־דֶּרֶךְ הַחִלּוּק** ההבדל **בֵּין אוֹרוֹת לְכֵלִים, כַּיָּדוּעַ הַמְבֹאָר בְּבֵאוּרֵי הַזֹּהַר**[58], **שֶׁבְּעִנְיַן הָאוֹרוֹת הִנֵּה כָּל מַה שֶּׁלְּמַעְלָה יוֹתֵר חֲרֵי זֶה בְּרִבּוּי יוֹתֵר**, ככל שמדובר בדרגה גבוהה יותר, האורות מרובים יותר ומאירים יותר **וְאֵלּוּ בְּעִנְיַן הַכֵּלִים**, שהאור מתלבש בהם **חֲרֵי כָּל מַה שֶּׁלְּמַעְלָה יוֹתֵר חֲרֵי זֶה בְּמִעוּט יוֹתֵר** ככל שמדובר בדרגות גבוהות יותר, יש יותר אורות ופחות כלים. **אֶלָּא שֶׁהָרִבּוּי שֶׁבְּעִנְיַן הָאוֹרוֹת הוּא בְּאֹפֶן שֶׁל אַחְדוּת**, ולא ריבוי שיוצר פירוד, כי בעוד שהכלים שייכים יותר למדידה והגבלה ומוגדרים יותר, ולכן ריבוי כלים עשוי להוות סתירה לאחדות, הרי האורות הם בטלים וגם כשהם בריבוי ולמרות היותם נבדלים זה מזה, ריבוי האורות לא גורם היפך האחדות **כַּנַּ״ל** בענין המספר שכאשר מאיר בו אור נעלה והוא בביטול אזי לא זו בלבד שהמספר אינו חסרון אלא הוא מעלה גדולה.

ה) וְזֶהוּ כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ׳. דְּהִנֵּה, בְּתֵבַת תִּשָּׂא יֵשׁ ב׳ פֵּרוּשִׁים, מִלְּשׁוֹן מִנְיָן (כְּפֵרוּשׁ הַפָּשׁוּט שהכתוב מדבר על ספירת ומנין בני ישראל), **וְגַם מִלְּשׁוֹן** התנשאות מלשון הרמה, **הַעֲלָאָה וְרוֹמְמוּת**[59], **וְהַיְנוּ, לְהָרִים וּלְהַעֲלוֹת אֶת מִסְפָּר, שֶׁזֶּהוּ הַמִּסְפָּר כְּפִי שֶׁהוּא בִּבְחִינַת עָלְמָא דְּאִתְכַּסְיָא, כַּנַּ״ל (סעיף ד).**

ביאור בדרך אפשר

וְזֶהוּ גַּם מַה שֶּׁכָּתוּב כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, והפסוק מדייק ואומר שההרמה וההתנשאות קשורה בראש דווקא **דְּהִנֵּה**[60], **יֵשׁ ב׳ בְּחִינוֹת בַּנְּשָׁמָה**[61], **בְּחִינַת רֶגֶל** החלק התחתון **שֶׁבַּנְּשָׁמָה, שֶׁזֶּהוּ חֵלֶק הַנְּשָׁמָה הַמְּלֻבָּשׁ בַּגּוּף**, והוא הארה מועטת מהנשמה עצמה **שֶׁהוּא מֵעָלְמָא דְּאִתְגַּלְיָא, בְּחִינַת הַמְמַלֵּא שֶׁבַּנְּשָׁמָה**, אותו חלק בנשמה שדומה לאור האלוקי הממלא כל עלמין ומלובש בתוך העולמות **שֶׁעַל־זֶה** על דרגה זו של הנשמה, הדרגה הנמוכה, **אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זַ״ל**[62] **מַה הַנְּשָׁמָה מְמַלֵּא אֶת הַגּוּף** ומתלבשת בתוכו בצורה פנימית בכל אבר לפי עניינו **כָּךְ הַקָּבָּ״ה מְמַלֵּא אֶת הָעוֹלָם** והאור הממלא כל עלמין מתלבש בעולם בפנימיות ומאיר בכל עולם ובכל נברא לפי ענינו. והדרגה השניה, הנעלית יותר, **וּבְחִינַת רֹאשׁ שֶׁבַּנְּשָׁמָה, שֶׁזֶּהוּ מַזַּל הַנְּשָׁמָה**, שלמעלה מחלק הנשמה המלובש בגוף **בְּחִינַת הַמַּקִּיף** שמאיר מלמעלה, **שֶׁהוּא מֵעָלְמָא דְּאִתְכַּסְיָא.**

וּפֵרוּשׁ תִּשָּׂא אֶת רֹאשׁ גוֹ׳, הוּא, לְקַשֵּׁר וּלְהַעֲלוֹת בְּחִינַת רֶגֶל שֶׁבַּנְּשָׁמָה שֶׁמֵּעָלְמָא דְּאִתְגַּלְיָא לִבְחִינַת הָרֹאשׁ שֶׁבַּנְּשָׁמָה שֶׁמֵּעָלְמָא דְּאִתְכַּסְיָא וכאשר נוצר קשר וחיבור בין ה״ראש״ וה״רגל״ שבנשמה אזי ה״ראש״, הבחינה העליונה שבנשמה, מאיר גם ב״רגל״, הבחינה התחתונה שבנשמה. **וְזֶהוּ גַּם מַה שֶּׁכָּתוּב**[63] בהמשך הציווי על מנין בני ישראל על־ידי מחצית השקל **כָּל הָעוֹבֵר עַל הַפְּקוּדִים, וְאִיתָא** מובא על פסוק זה **בִּירוּשַׁלְמִי**[64] **כָּל דְּעָבַר בְּיַמָּא**, כל מי שעבר בים סוף (צריך לתת מחצית השקל) **כִּי יָם הוּא בְּחִינַת עָלְמָא דְּאִתְכַּסְיָא (כַּנַּ״ל** שהברואים שבים מכוסים במי הים), **וְלָכֵן, כָּל דְּעָבַר בְּיַמָּא**, כל מי שעבר בים סוף וזכה לגילויים

---

58) לאדמו״ר האמצעי חיי שרה קלא, ג ואילך. וראה גם תו״ח חיי שרה קכו, ד. המשך תער״ב ח״א ע׳ נח. שם ס״ע קסג ואילך. ועוד. 59) אוה״ת שם ע׳ א׳תתכז. 60) ראה גם אוה״ת שם ע׳ א׳תתלא. 61) ראה לקו״ת דרושים לר״ה סב, ג. 62) ראה ויק״ר פ״ד, ח. מדרש תהלים קג, א. 63) שם, יג. 64) שקלים פ״א ה״ג.